

Ljubljana, 13. 11. 2020

Državni zbor Republike Slovenije

Poslanske skupine Državnega zbora RS

(poslano na e-naslove)

Zadeva: Amandmaji KSJS k predlogu Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (PKP6) - EVA: 2020-1611-0125

Spoštovani,

V prilogi vam pošiljamo amandmaje Konfederacije sindikatov javnega sektorja Slovenije (KSJS) k predlogu Zakona o interventnih ukrepih za omilitev posledic drugega vala epidemije COVID-19 (PKP6). Pričakujemo, da boste v poslanskih skupinah Državnega zbora RS amandmaje KSJS preučili in se zavzeli za njihov sprejem.

Amandmaji KSJS so naslednji:

1. Amandma k 22. členu predloga zakona (56. člen ZZUOOP) - dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19

Doda se nov prvi odstavek, ki se glasi:

(1) V 6. točki prvega odstavka 56. člena se za vejico doda besedilo »ter drugih oddelkih, enotah in okoljih za zdravljenje pacientov, pri katerih obstaja sum na okužbo s COVID-19 oziroma je ta potrjena«, na koncu prvega odstavka 56. člena pa se številka »30« nadomesti s številko »85«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

(2) Do dodatka iz prvega odstavka 56. člena so upravičeni tudi zaposleni, ki so pri svojem delu prekomerno obremenjeni zaradi obvladovanja epidemije.

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

(3) Besedilo sedmega odstavka 56. člena se nadomesti z naslednjim besedilom: »Dodatek iz prvega odstavka tega člena je oproščen plačila dohodnine in se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni socialni pomoči.«

Dosedanja prvi in drugi odstavek se preštevilčita in postaneta četrti in peti odstavek, hkrati se v dosedanjem drugem (novem petem) odstavku črta besedilo za številko »2020«.

Obrazložitev:

ZIUZEOP je v prvem valu epidemije v 71. členu določil dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije, ki je znašal največ 100 % urne postavke osnovne plače zaposlenega. Sprejeta določba je omogočila nagrajevanje tako javnih uslužbencev, ki so nadpovprečno izpostavljeni možnosti okužbe (in so hkrati tudi upravičenci do dodatka iz 11. točke 39. člena KPJS), kot tudi tistih, ki so pri svojem delu v času epidemije nadpovprečno obremenjeni. Določba 71. člena ZIUZEOP je v krog upravičencev do dodatka tako zajela ne le kriterij nadpovprečne izpostavljenosti možnosti okužbe, temveč tudi zaposlene, ki so pri opravljanju svojega dela zaradi obvladovanja epidemije nadpovprečno obremenjeni. Na podlagi navedenega kriterija so bile dodatka tako na primer deležne tudi glavne sestre, ki so v času epidemije odgovorne za organizacijo zdravstvene nege v zdravstvenih in socialnovarstvenih zavodih, vendar pa zaradi uvrstitve v plačno skupino B (pomočnik direktorja za področje zdravstvene nege) niso upravičene do izplačila 65 % dodatka iz 11. točke 39. člena KPJS, zato je 71. člen ZIUZEOP predstavljal edino pravno podlago za njihovo nagrajevanje. Prav tako opozarjamo, da glede na kadrovske podhranjenosti, nenadne izpade kadra zaradi posameznih izbruhov okužb zaposlenih v posameznih zavodih, tudi zaposleni v t. i. »beli coni« prihajajo v situacije, ko delajo na robu zmogljivosti in delovni proces v bistveno okrnjeni kadrovske zasedbi, komaj da še uspejo pokrivati. Zato opozarjamo na nujnost, da se pravna podlaga za nagrajevanje razširi tudi upoštevajoč kriterij prekomerne obremenitve, ter da se zagotovi enak nivo pravic zaposlenih, kot je veljal v prvem valu.

Nadalje glede na bistveno poostreno epidemiološko situacijo v državi v t. i. drugem valu epidemije ter posledično bistveno povečane delovne zaposlenih javnih uslužbencev v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva, zaradi katere se že kaže izgorelost zaposlenih v navedenih dejavnostih, predlagamo povišanje dodatka s 30 % na 85 %. Predlagamo tudi, da se dodatek po tej določbi ne šteje v dohodnino, kot tudi ne v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči. Opozarjamo namreč, da bodo marsikateri javni uslužbenci, ki so bili deležni težko prigarane dodatka zaradi dela v rizičnih razmerah oziroma pod posebnimi obremenitvami in nevarnostmi, posledično pri dohodninski obravnavi presegli svoj običajni dohodninski razred in plačali višjo dohodnino. Prav tako bodo izplačila »rizičnih« dodatkov lahko vplivala na izgubo pravic iz javnih sredstev (na primer znižano plačilo vrtca itd.), kar zna celo poslabšati finančni položaj zaposlenih, ki v času epidemije opravljajo ključno in neprecenljivo delo, kar pa bi bilo po našem mnenju povsem neprimerno.

Menimo, da mora predlagana sprememba 56. člena ZZUOOP, v skladu s katero pripada dodatek za neposredno delo s pacienti oziroma uporabniki, obolelimi za COVID-19 zaposlenim tudi v času razglašene epidemije, veljati za celotno obdobje veljavnosti začasnega ukrepa iz 56. člena, to je do 31. decembra 2021. Navedeno pomeni, da dodatek ne pripada zaposlenim le za aktualno razglasitev epidemije, ki velja od 19. oktobra dalje, pač pa tudi za vse morebitne naknadne razglasitve epidemije v obdobju do 31. decembra 2021.

2. Amandma k 22. členu predloga zakona (56. člen ZZUOOP) – razširitev upravičenosti do dodatka na policiste

Doda se nov prvi odstavek, ki se glasi:

(1) V prvem odstavku 56. člena se za besedilom »oziroma je ta potrjena« doda besedilo »oziroma zaposleni, ki opravlja naloge v okolju in v razmerah, ko zaradi narave nalog ni mogoče zagotoviti varnega delovnega okolja«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

(2) V prvem odstavku 56. člena se doda nova, 12. točka, ki se glasi: »opravlja nujne policijske naloge v stiku z drugimi osebami oziroma prevoze oseb v policijskih postopkih.«

Dosedanja prvi in drugi odstavek se preštevilčita in postaneta tretji in četrti odstavek.

Obrazložitev:

Dodatek za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije je potrebno razširiti tudi na policiste, ki delajo neposredno na terenu in morajo v skladu z zakonom ukrepati zoper druge osebe, ne glede na druge okoliščine (epidemija). Policisti so torej ne glede na lastno izpostavljenost, celo v času stavke, ko je delovni proces na podlagi ustavno varovane pravice okrnjen, dolžni varovati življenja, osebno varnost ljudi in premoženja, preprečevati, odkrivati in preiskovati kazniva dejanja, odkrivati in prijemat storilcev kaznivih dejanj in drugih iskanih oseb ter jih izročati pristojnim organom, varovati določene osebe, organe, objekte, prostore in okoliše državnih organov, vzdrževati javni red in mir, izvajati nadzor in urejanje prometa na javnih cestah, izvajati nadzor državne meje in opravljati naloge določene v predpisih o tujcih. Vse te naloge so policisti dolžni opravljati pravočasno, učinkovito in v skladu z navodili nadrejenih. V vseh navedenih primerih policisti prihajajo v (nekontroliran) stik z drugimi osebami (žrtve, osumljenci, storilci, migranti...), ki je lahko v vseh primerih tudi rizičen. V vseh navedenih primerih gre torej za naloge, pri izvajanju katerih ni mogoče skladno z zakonom zagotavljati varnih delovnih pogojev, v okviru katerih bi bila možnost okužbe izničena ali bistveno zmanjšana. Evidentni primeri takšnega ukrepanja so bili vidni tudi ob zadnjih nasilnih demonstracijah, ko so bili policisti v neposrednih fizičnih stikih izpostavljeni visokemu tveganju za okužbe.

3. Amandma k 56. členu predloga zakona – sprememba 38. člena Zakona o visokem šolstvu

Črta se 56. člen predloga zakona.

Naslednji členi se preštevilčijo.

Obrazložitev:

Predlog člena brez kakršne koli povezave s trenutno epidemiološko sliko v državi, brez javne razprave, brez posveta s strokovno javnostjo ter brez posveta z ostalimi socialnimi partnerji predvideva ključno sistemsko spremembo na področju srednješolskega

izobraževanja. Le ta omogoča izenačitev vpisnih pogojev med dijaki poklicne mature in splošne mature ter tako v privilegiran položaj postavlja en del srednješolske populacije – maturante poklicne mature. Gre za popolno razvrednotenje pomena gimnazijskih programov in splošne mature brez predhodne strokovne presoje posledic, ki bi jih taka ureditev lahko povzročila.

V KSJS se zato zaskrbljeno sprašujemo, kako je sploh možno, da se je tako pomembna sistemska sprememba znašla v interventnem zakonu, ki je namenjen nevtralizaciji negativnih učinkov epidemije?! Kako je možno, da se zahtevno strokovno vprašanje razmerij med poklicno in splošno maturo v povezavi z možnostmi vpisa brez vsake javne razprave, strokovno-analitične evalvacije in stališč deležnikov (ravnateljska in učiteljska združenja, dijaška in študentska organizacija, akademska stroka, univerze) znajde v interventnem zakonu? Ne sprašujemo se le, ali pri odločevalcih na MIZŠ še obstaja elementarna odgovornost, ampak tudi o samem obstoju kompetentnosti za sprejemanje zahtevnih sistemskih odločitev? Sprašujemo se tudi, ali je ministrica pozabila, da je sama na marčevskem zaslišanju pred nastopom ministrske funkcije v Državnem zboru napovedala, da bo pod njenim vodstvom ministrstvo najprej izdelalo oceno o potrebnosti sprememb pri maturi, šele po tem se bo odločalo o teh zahtevnih vprašanjih. Kje je torej napovedana ocena, ki naj bi bila temelj za spremembe? In kaj imajo predlagane sistemske spremembe pri možnostih vertikalnega napredovanja opraviti z epidemijo, s katero se jih utemeljuje? Posplošeno sklicevanje na epidemiološke razmere, ki naj bi bile razlog za spremembe, je tako plehko, da žali zdravo pamet.

Predlagamo in pozivamo poslanke in poslance, da se 56. člen predloga zakona črta.

4. Amandma k 57. členu predloga zakona – sprememba 38. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o visokem šolstvu

Črta se 57. člen predloga zakona.

Naslednji členi se preštevilčijo.

Obrazložitev:

Tudi v primeru 57. člena predloga zakona gre za sistemski poseg v Zakon o visokem šolstvu, ki nima nikakršne povezave s trenutno epidemiološko sliko v državi, ponovno brez javne razprave, brez posveta s strokovno javnostjo ter brez posveta z ostalimi socialnimi partnerji. Povsem očitno je, da je na tej točki interventni zakon zlorabljen za koristi ene od visokošolskih ustanov, da je zlorabljen za doseganje partikularnih interesov, kar neposredno načenja zaupanje državljanek in državljanov v pravo. Posplošeno sklicevanje na epidemiološke razmere, ki naj bi bile razlog za spremembe je tako plehko, da žali zdravo pamet.

Po mnenju KSJS trenutna epidemiološka situacija ne opravičuje sistemskega posega v Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o visokem šolstvu (ZViS-K), zato predlagamo in pozivamo poslanke in poslance, da se 57. člen predloga zakona črta.

5. Amandma k 90. členu predloga zakona - začasna razporeditev zaradi nujnih delovnih potreb

V prvem stavku tretjega odstavka se za besedo »začasno« doda besedilo »napoten ali« in za besedo »začasne« doda besedilo »napotitve ali«, tako da se tretji odstavek glasi:

(3) Zaposleni, ki je začasno napoten ali razporejen je upravičen do povračila stroškov nastanitve v drugem kraju, če se tam nastani in dodatka zaradi začasne napotitve ali razporeditve v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače zaposlenega.

Za šestim odstavkom se doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

(7) Določbe iz tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izvajanje začasnih napotitev na podlagi 67. člena Zakona o organizaciji in delu v policiji (ZODPol).

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

Obrazložitev:

Besedilo člena postavlja uslužbenca Uprave RS za izvrševanje kazenskih sankcij v primeru njihove začasne razporeditve v bistveno boljši položaj kot velja za policiste, zato predlagamo dopolnitev, ki bo pravico do dodatka zaradi začasne napotitve ali razporeditve dodelila tudi policistom.

67. člen ZODPol na področju začasnih premestitev in napotitev že sedaj predvideva, da se uslužbenca policije v drug kraj oz. enoto lahko napoti za obdobje šestih mesecev brez soglasja, pri čemer za začasno premestitev ali napotitev po določbah tega člena ne veljajo omejitve zakona, ki ureja sistem javnih uslužbencev, glede oddaljenosti kraja opravljanja dela od dotedanjega kraja opravljanja dela (6. odstavek). Ker policistom zaradi takšnega načina napotitev ali premestitev dodatek ne pripada, predlagamo dopolnitev, ki jim bo to pravico dodelila.

6. Amandma k 91. členu - popis osnovnih sredstev in drobnega inventarja v letu 2020

V prvem stavku prvega odstavka se za besedo »se« doda besedilo »pri neposrednih proračunskih uporabnikih in«, tako da se prvi odstavek glasi:

(1) Ne glede na 36. člen Zakona o računovodstvu (Uradni list RS, št. 23/99, 30/02 – ZJF-C in 114/06 – ZUE) se pri neposrednih proračunskih uporabnikih in v javnih zdravstvenih zavodih in socialno varstvenih zavodih, kjer zaradi razglašene epidemije in izrednih razmer, povezanih z obvladovanjem nalezljive bolezni COVID-19, ne bo mogoče opraviti popisa osnovnih sredstev in drobnega inventarja do 31. decembra 2020, v bilanci stanja na dan 31. decembra 2020 izkaže knjižno stanje OS in DI brez uskladitve z dejanskim stanjem.

Obrazložitev:

Zaradi razglašene epidemije se tudi pogoji delovanja pri nekaterih neposrednih proračunskih uporabnikih (še zlasti v policiji kot organu v sestavi ministrstva za notranje zadeve) iz dneva v dan bolj zaostrejejo. Zato menimo, da je tudi pri neposrednih proračunskih uporabnikih smiselna zamik oz. prestavitev inventur, ki v danih razmerah niso in ne more biti nujna aktivnost.

7. Amandma k 113. členu predloga zakona - sklic in izvedba zbora članov društva/zveze društev/podružnice tujega društva oziroma skupščine politične stranke

Črta se 113. člen predloga zakona.

Obrazložitev:

Predlagana določba je nesprejemljiva, saj posega v samo organiziranost in delovanje neodvisnih in prostovoljnih društev in političnih strank.

Predlagamo in pozivamo poslanke in poslance, da se 113. člen predloga zakona črta.

8. Amandma k 119. členu predloga zakona - dodatek za izpostavljenost nevarnosti in posebne obremenitve

V prvem odstavku se za besedilom »Vpoklicanemu pripadniku Civilne zaščite za nepoklicno opravljanje nalog, državljanu, ki je vpoklican ali aktiviran preko pristojnega centra za obveščanje k opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči,« doda besedilo »in pomožnemu policistu«, za besedilo »in prostovoljcu, ki je v času epidemije vključen ali vpoklican v opravljanje nalog na področju zaščite, reševanja in pomoči,« doda besedilo »ter na področju pomoči pri izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe«, tako da se prvi odstavek glasi:

(1) Vpoklicanemu pripadniku Civilne zaščite za nepoklicno opravljanje nalog, državljanu, ki je vpoklican ali aktiviran preko pristojnega centra za obveščanje k opravljanju nalog zaščite, reševanja in pomoči, pomožnemu policistu in prostovoljcu, ki je v času epidemije vključen ali vpoklican v opravljanje nalog na področju zaščite, reševanja in pomoči, ter na področju pomoči pri izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe, pripada dodatek za izpostavljenost nevarnosti in posebne obremenitve v višini do 30 evrov dnevno, in sicer:

- 10 evrov za opravljanje nalog do 4 ure,*
- 20 evrov za opravljanje nalog od 4 do 8 ur in*
- 30 evrov za opravljanje nalog, daljšo od 8 ur.*

Obrazložitev:

Menimo, da so do dodatka za izpostavljenost nevarnosti in posebne obremenitve upravičeni tudi pomožni policisti, ki se skladno z določbami ZODPol vpokličejo za opravljanje nalog policije, ko je zaradi nemotenega opravljanja nalog policije treba

nadomestiti odsotnost večjega števila aktivnih policistov, ob naravnih in drugih nesrečah, v primerih, ko je huje ogrožena javna varnost, za zavarovanje državne meje, v primerih krize oziroma izrednega ali vojnega stanja. S tem je izpolnjen tudi pogoj, ki ga že določa predlog 120. člena, saj gre za zdravstveno krizo, ki je z razglasom epidemije, upošteva določbo 11. točke 39. člena Kolektivne pogodbe za javni sektor, pripoznana tudi kot naravna oz. druga nesreča. Upošteva načelo enake obravnave menimo, da bi morali biti tudi vpoklicani pomožni policisti upravičeni do navedenega dodatka.

Predlagamo, da se status upravičencev do dodatka za izpostavljenost nevarnosti in posebne obremenitve pripozna tudi prostovoljcem in študentom, ki so se odzvali na poziv zdravstvenih in socialnovarstvenih zavodov in se vključili v izvajanje pomoči pri izvajalcih zdravstva in socialnega varstva, ki dejavnost opravljajo v okviru mreže javne službe. Z navedenim predlogom zasledujemo tako cilj dodatne vzpodbude za vključitev prostovoljcev in študentov v nudenje pomoči zdravstvenim in socialnovarstvenim zavodom, ki je v tem času še kako pomembna, kot tudi cilj ustrezne pripoznave truda v obliki finančne nagrade študentom in prostovoljcem, ki niso v delovnem razmerju in posledično niso upravičeni do dodatka za delo v rizičnih razmerah po 11. točki 39. člena KPJS, kot tudi ne dodatka za nevarnost in posebne obremenitve v času epidemije, prav tako v primeru okužbe nimajo pravice do nadomestila plače, zaradi česar prevzemajo nesorazmerno velik del tveganja za okužbo nase.

9. Amandma k 127. členu predloga zakona – zagotavljanje sredstev za dodatek po 11. točki prvega odstavka 39. člena KPJS

Črta se četrti odstavek in se nadomesti z besedilom:

Dodatek iz 11. točke prvega odstavka 39. člena KPJS je oproščen plačila dohodnine in se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni socialni pomoči.

Obrazložitev:

Nobenega utemeljenega razloga ni, da se dodatek za delo v rizičnih razmerah ne bi všteval v osnovo za nadomestilo plače. Gre tudi za nedopusten zakonski poseg v obstoječe kolektivne pogodbe, po vsebinski plati pa je nerazumljivo in nespoštljivo, da nadomestilo zaradi odsotnosti zaradi bolezni, ko bo delavec zbolel prav zaradi dela v rizičnih razmerah, ne bo upoštevalo tovrstnega dela.

Predlagamo, da se dodatek iz 11. točke 39. člena KPJS oprosti plačila dohodnine in se ga ne všteva v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev, razen pri izredni denarni socialni pomoči. Opozarjamo namreč, da bodo marsikateri javni uslužbenci, ki so bili deležni težko prigarane dodatka zaradi dela v rizičnih razmerah oziroma pod posebnimi obremenitvami in nevarnostmi, posledično pri dohodninski obravnavi presegli svoj običajni dohodninski razred in plačali višjo dohodnino. Prav tako bodo izplačila »rizičnih« dodatkov lahko vplivala na izgubo pravic iz javnih sredstev (na primer znižano plačilo vrtca itd.), kar zna celo poslabšati finančni položaj zaposlenih, ki v času epidemije opravljajo ključno in neprecenljivo delo, kar pa bi bilo po našem mnenju povsem neprimerno.

10. Amandma k 136. členu predloga zakona - zagotovitev informacijsko-komunikacijske tehnologije za izobraževanje na daljavo

Besedilo 136. člena se spremeni, tako da se glasi:

»136. člen

(zagotavljanje dodatnih sredstev za nemoteno izvajanje vzgojno izobraževalne dejavnosti)

Za izvajanje ukrepov za omejevanje in preprečevanje širjenja virusa SARS-CoV-2 se iz sredstev proračuna Republike Slovenije ali iz sredstev, pridobljenih iz proračuna Evropske unije, zagotavlja financiranje za:

- dodatne začasne zaposlitve administrativnega, tehničnega in strokovnega osebja po celotni vzgojno-izobraževalni vertikali ter za plačilo dela študentov in drugih,
- nakup računalnikov, kamer, programske opreme in internetnih povezav za učence, dijake, študente,
- nakup računalnikov, spletnih kamer, programske opreme in zagotovitev ustreznih internetnih povezav ter drugih potrebnih tehničnih prilagoditev za opremo vrtcev, šol, dijaških domov in fakultet,
- nakup osebne varnostne opreme (obrazne maske, razkužila, vizirji, drugo) za vse učence, dijake, študente in za vse zaposlene, od vrtcev do univerz in
- dodatno strokovno pomoč učencem in dijakom, ki zaradi slabših materialnih in socialnih pogojev v družini za pridobivanje znanja ne bodo imeli enakih pogojev.«

Obrazložitev:

Zavedati se je treba, da je stabilno delovanje vrtcev in šol v času epidemije nujni pogoj za ohranjanje osnovne gospodarske aktivnosti in tudi eden od bistvenih pogojev za vzdrževanje normalnega delovanja celotne družbe. V kolikor želimo, da bi izobraževalni sistem v trenutnih, skrajno neobičajnih okoliščinah čim dlje deloval varno, stabilno in kakovostno, je potrebno poleg informacijsko-komunikacijske tehnologije za izobraževanje na daljavo zagotoviti tudi dodatna sredstva za financiranje dodatnih začasnih zaposlitev, nakupa osebne varnostne opreme in dodatne strokovne pomoči učencem in dijakom.

Izhajamo iz predpostavke, da se bo delovanje izobraževalnega sistema postopno normaliziralo do konca šolskega leta 2021/2022, do takrat pa bodo potrebne dodatne zaposlitve, zlasti zaradi povečanega števila zaposlenih v vrtcih, šolah in na univerzah, ki ne bodo mogli delati (bolniške odsotnosti, izolacije, varstvo lastnih otrok). Čeprav bi po našem prepričanju morali storiti vse, da bi vzgojno-izobraževalne ustanove ostale odprte, sklepamo tudi, da se bodo modeli izobraževanja (klasični, kombinirani, na daljavo) menjavali. Če je temeljni cilj, da v pogojih epidemije ohranjamo vrtce in šole odprte, seveda ob sočasnem zagotavljanju čim manjše stopnje tveganja, navedenega cilja brez dodatnih vlaganj v sistem vzgoje in izobraževanja ni možno uresničiti.

11. Amandma v zvezi z začasno razporeditvijo zaradi nujnih delovnih potreb (55. člen ZZUOOP)

Doda se nov člen, ki se glasi:

- (1) V Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20) se v petem odstavku 55. člena številka »20« nadomesti s številko »50«.*
(2) Sprememba iz prejšnjega odstavka velja od 1. junija 2020.«

Obrazložitev:

Obstoječa višina dodatka ne predstavlja zadostne materialne odmene delavcu zaradi začasne razporeditve k drugemu izvajalcu socialno varstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti v primerih povečanega obsega dela zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19, zato predlagamo njegovo povečanje na 50% urne postavke osnovne plače zaposlenega.

12. Amandma v zvezi z razširitvijo upravičenosti do dodatka iz naslova začasne razporeditve zaradi nujnih delovnih potreb (55. člen ZZUOOP)

Doda se nov člen, ki se glasi:

V Zakonu o začasnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic COVID-19 (Uradni list RS, št. 152/20) se v 55. členu doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

- (6) Do dodatka iz prejšnjega odstavka je upravičen tudi zaposleni, ki mu delodajalec zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19, odredi začasno opravljanje drugega ustreznega dela na drugi lokaciji delodajalca, oziroma dela na drugem delovnem mestu pri delodajalcu. Zaposleni je do dodatka po tem členu upravičen od 1. junija 2020 do 31. decembra 2021.*

Dosedanji sedmi, osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek se preštevilčijo.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se dodatek, ki ga določa 55. člena Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20, 61/20 in 152/20 – ZZUOOP), določi tudi za primer začasne prerazporeditve na drugo delo pri izvajalcu socialnovarstvene storitve institucionalno varstvo ali izvajalcu zdravstvene dejavnosti. Pri izvajalcih v zdravstvu in socialnem varstvu, ki imajo več med seboj tako vsebinsko kot lokacijsko ločenih enot, se z vidika plačila zaposlenih pojavlja situacija, da delavci, ki pridejo na pomoč od drugega izvajalca, 20% dodatek prejmejo, medtem ko delavci, formalno zaposleni pri istem izvajalcu, vendar so od lokacije, kamor so prišli pomagat zaradi zagotavljanja ukrepov preprečevanja širjenja in omejevanja okužbe COVID-19, vsebinsko in teritorialno enako oddaljeni, tega dodatka ne prejmejo. Kot primer navajamo klinike UKCL, DSO Ptuj z enotami po vsej Sloveniji, DEOS z enotami po vsej Sloveniji, DUO Impoljca s posebno in splošnimi enotami. Če bo npr. medicinska sestra prišla v Covid enoto v UKCL iz ZD Ljubljana, bo dodatek prejela, če pa bo

prišla iz Nevrološke klinike, do tega dodatka ne bo upravičena. Menimo, da gre za nedopustno različno obravnavo v bistvenem enakega dejanskega stanja.

13. Amandma v zvezi z ureditvijo izplačil nadomestil plače javnim uslužbencem v primeru okužbe s koronavirusom na delovnem mestu

Doda se nov člen, ki se glasi:

- 1) *Ne glede na drugo alinejo prvega odstavka 29. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 114/06 – ZUTPG, 91/07, 76/08, 62/10 – ZUPJS, 87/11, 40/12 – ZUJF, 21/13 – ZUTD-A, 91/13, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 111/13 – ZMEPIZ-1, 95/14 – ZUJF-C, 47/15 – ZZSDT, 61/17 – ZUPŠ, 64/17 – ZZDej-K in 36/19; v nadaljnjem besedilu: ZZVZZ) in tretji odstavek 137. člena ZDR-1 se zavarovancem iz 28. člena ZZVZZ, ki imajo v obdobju od 1. 6. 2020 do 31. 12. 2020 pravico do nadomestila med začasno zadržanostjo od dela zaradi poškodbe pri delu v breme delodajalca (v nadaljnjem besedilu: nadomestilo OZZ), nadomestilo OZZ krije iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja.*
- 2) *Nadomestilo OZZ se krije iz sredstev obveznega zdravstvenega zavarovanja od uveljavitve tega zakona do prenehanja razlogov za začasno zadržanost od dela s pravico do nadomestila OZZ.*
- 3) *Nadomestila OZZ se Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije povrnejo iz proračuna Republike Slovenije.*

Obrazložitev:

Predlagamo, da se nadomestilo plače zaradi začasne zadržanosti z dela, ki je posledica poškodbe pri delu zaradi okužbe s COVID-19, tudi za obdobje do 30 dni krije iz obveznega zdravstvenega zavarovanja (določba po vzoru 56. člena ZIUZEOP), izplačana nadomestila OZZ pa se Zavodu za zdravstveno zavarovanje Slovenije povrnejo iz proračuna Republike Slovenije, in sicer s časovno veljavnostjo ukrepa od 1. 6. 2020 do 31. 12. 2020.

14. Amandma v zvezi z določitvijo pravice do izplačila nadomestila za neizrabljeni letni dopust za leto 2019

Doda se nov člen, ki se glasi:

- (1) *Ne glede na določbo 164. člena ZDR-1 ima javni uslužbenec iz prvega in drugega odstavka 25. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (ZIUZEOP-A; Uradni list RS, št. 61/20), ki mu delodajalec do 31. decembra 2020 zaradi nujnih delovnih potreb oziroma drugih objektivnih ali subjektivnih okoliščin ne omogoči izrabe preostanka letnega dopusta za leto 2019, pravico do izplačila denarnega nadomestila za neizrabljeni letni dopust za leto 2019, ki ga javni uslužbenec izkazuje na dan 31. 12. 2020.*

(2) Ne glede na določbo tretjega in četrtega odstavka 162. člena ZDR-1 lahko delodajalec javnemu uslužbencu zaradi nujnih delovnih potreb onemogoči izrabo celotnega letnega dopusta za leto 2020 v tekočem letu oziroma do 30. junija 2021. V takšnem primeru delodajalec zagotovi javnemu uslužbencu izrabo celotnega letnega dopusta za leto 2020 do 31. decembra 2021.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se na način, kot je bilo določeno v 71.a členu Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20), omogoči koriščenje letnega dopusta za leto 2020 do konca leta 2021, morebitni neizkoriščeni letni dopust za leto 2019 pa se javnemu uslužbencu izplača.

15. Amandma v zvezi z izplačilom nadomestila plače v primeru preventivne izolacije

Doda se nov člen, ki se glasi:

»Če je javnemu uslužbencu odrejena karantena zaradi rizičnega stika v času opravljanja dela in v primeru preventivne izolacije, ki ju pisno odredi delodajalec oziroma predstojnik, pripada javnemu uslužbencu plača, ki bi jo prejel, če bi delal, v primeru začasne zadržanosti od dela zaradi okužbe pri opravljanju dela pa znaša nadomestilo plače za čas odsotnosti z dela 100 % osnove, ki je določena za obračun nadomestila za čas odsotnosti zaradi bolezni. Preventivna izolacija iz tega odstavka pomeni, da zaradi zagotavljanja nemotenega delovnega procesa delodajalec oziroma predstojnik pisno napoti zdravega javnega uslužbenca v izolacijo.«

Obrazložitev:

Nadomestilo za čas preventivne izolacije naj se določi na enak način, kot je bilo določeno v 70. členu Zakona o interventnih ukrepih za zaježitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20 in 61/20).

16. Amandma v zvezi s kompetencami v zdravstveni negi

Doda se nov člen, ki se glasi:

V prvem, drugem in tretjem odstavku 38. člena prehodnih in končnih določb Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17) se besedilo »na dan uveljavitve tega zakona« spremeni tako, da se glasi: »na 31. 12. 2020«.

Obrazložitev:

Določba 38. člena prehodnih in končnih določbe ZZDej-K omogoča srednjim medicinskim sestram, ki so na dan uveljavitve ZZdej-K (17. 12. 2017) v zadnjih 15 letih najmanj 12 let pretežno, to je več kot 50 odstotkov delovnega časa, izvajale aktivnosti in kompetence diplomirane medicinske sestre v skladu s poklicnimi aktivnostmi in kompetencami v zdravstvenimi negi iz četrtega odstavka tega člena, priznanje kompetenc pridobljenih z

delom in razporeditev na delovno mesto diplomirane medicinske sestre. S predlaganim amandmajem se določa, da se izpolnjevanje pogojev iz 38. členu ZZDej-K presoja na dan 31. 12. 2020 (in ne na dan 17. 12. 2017, ko je bil uveljavljen ZZDej-K), s čimer se zajame tudi t. i. »pandemično leto«, ko so izkušeni zdravstveni tehniki in srednje medicinske sestre, ki jim je do priznanja kompetenc na podlagi 38. člena ZZDej-K manjkalo le še kakšen mesec ali leto, zaradi izjemne situacije in ob hkratnem velikem pomanjkanju kadra s področja zdravstvene nege (ZN), ki se je v času epidemije s Covid 19 še dodatno poslabšala, tudi po uveljavitvi ZZDej-K, še posebej pa to velja za pandemično leto, izvajali aktivnost in kompetence diplomiranih medicinskih sester.

Branimir Štrukelj,
predsednik KSJS